

[Ministeren for offentlige arbejder]

bestemmelser på dette område rejser en række principielle spørgsmål, som nøje må overvejes, inden det vil være mig muligt at besvare det direkte stillede spørgsmål vedrørende Jydsk Telefon A/S.

Til statsministeren (24/4 79) af:

Voigt (FP):

»Er statsministeren enig med redaktør og folketingsmedlem Jens Peter Jensen fra partiet venstre, når han i en ledende artikel i Fyns Tidende den 24. april 1979 anfører, at der er skabt et uholdbart forhold mellem den udøvende magt og den dømmende magt ved indførelsen af de nye fartgrænser, samt at det ikke er godt, at administrative beslutninger med politisk godkendelse sættes i kraft, hvis domstolene ikke vil acceptere dem?«

(Spm. nr. 867).

Begrundelse.

Fremskridtspartiet har jo ved flere lejligheder påpeget, at de indførte fartgrænser var et misfoster. Det må derfor være af interesse at få belyst, om statsministeren – og dermed regeringen – er enig med det nævnte folketingsmedlem fra et af regeringspartierne.

Besvarelse (3/5 79):

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Justitsministeriet har i en cirkulæreskrivelse af 12. marts 1979 anmodet politiet og anklagemyndigheden om at søge sager for overtrædelse af handelsministeriets bekendtgørelse om hastighedsgrænser afgjort ved bøder efter nærmere retningslinjer. Der er tale om en forhøjelse i forhold til de bødetakster, som rigsadvokaten har udsendt vedrørende overtrædelser af færdselslovens hastighedsbegrænsninger.

Den nævnte cirkulæreskrivelse indeholder således en anmodning til politiet og anklagemyndigheden om at følge en nærmere angivet praksis med hensyn til bødestørrelsen dels ved udfærdigelsen af udenretlige bødeforlæg, dels ved nedlæggelse af påstand om bøde i de tilfælde, hvor sagen afgøres indenretligt.

Ligesom det er tilfældet på andre retsområder, hvor lovgivningen hjemler straf, er det også her domstolene, der har den endelige afgørelse med hensyn til udmålingen af den

konkret forskyldte straf inden for lovens strafferamme. I denne forbindelse vil jeg gerne fremhæve, at domstolene ikke er bundet af anklagemyndighedens påstand om straffens størrelse, og at det er en selvfølge, at den retspraksis, der dannes på området, vil blive af afgørende betydning for politiets og anklagemyndighedens fremtidige bødekrav.

På denne baggrund er der efter min opfattelse ikke ved udsendelsen af den nævnte cirkulæreskrivelse skabt et uholdbart forhold mellem den udøvende og den dømmende magt.

Til handelsministeren (24/4 79) af:

Voigt (FP):

»Er ministeren enig med redaktør og folketingsmedlem Jens Peter Jensen fra partiet venstre, når han i en ledende artikel i Fyns Tidende den 24. april 1979 anfører, at snak – selv ubegrundet snak – om indgreb over for forsyningen med olieprodukter vil have den modsatte virkning af det tilsigtede, således at folk i videst muligt omfang fylder private olietanke op samt lader sig friste til at etablere farlige lagre af benzin, fordi der går snak om en benzinrationering, samt at indgreb – hvis det bliver nødvendigt – må komme som en tyv om natten?«

(Spm. nr. 868).

Begrundelse.

Der hersker åbenbart uenighed mellem ministeren og folketingsmedlem Jens Peter Jensen om, hvorvidt eventuelle indgreb skal iværksættes – dette bør afklares over for offentligheden.

Besvarelse (2/5 79):

Handelsministeren (Arne Christiansen):

Jeg har for nylig i et svar til energipolitisk udvalg (L 205–207–bil. 2, besvarelse af spørgsmål nr. 10) givet udtryk for den opfattelse, at regeringen må give offentligheden orientering om landets energisituation og om regeringens energipolitik, samt at den må formidle viden om energibesparelser m.m., der kan nyttiggøres af befolkningen.

Der er ingen tvivl om, at vi befinder os i en situation, hvor energibesparelser er nødvendige, og der er næppe uenighed om, at frivillige besparelser må foretrækkes fremfor